Colegiul Medicilor din România - CMR

Codul de deontologie medicală al Colegiului Medicilor din România, din 30.10.2025

Parte integrantă din Hotărâre 2/2025

Va intra în vigoare la 01 ianuarie 2026

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1141 din 10 decembrie 2025. Formă aplicabilă din **01 ianuarie 2026** .

CAPITOLUL I
Dispoziţii generale

ARTICOLUL 1
Domeniul de aplicare

(1) Prevederile prezentului cod de deontologie medicală (Cod) sunt obligatorii pentru toţi medicii care sunt membri ai Colegiului Medicilor din România (CMR), precum şi pentru medicii care au dreptul de a presta, temporar sau ocazional, servicii medicale pe teritoriul României.
(2) Medicul se va asigura că sunt respectate principiile etice care stau la baza cercetării medicale, prevederile din Declaraţia de la Helsinki, din Convenţia de la Oviedo şi Regulamentul European nr. 536/2014 privind studiile clinice intervenţionale cu medicamente de uz uman, precum şi că există avizul organismului de reglementare a aspectelor etice de la nivel local sau naţional, după caz.
(3) CMR şi colegiile teritoriale au obligaţia de a monitoriza şi de a lua măsuri pentru asigurarea respectării prevederilor prezentului cod.

ARTICOLUL 2
Comportamentul medicului în societate

Medicul are obligaţia de a menţine permanent o conduită demnă şi responsabilă în societate, păstrând o stare fizică şi psihică adecvată exercitării profesiei. Este interzis orice comportament sau atitudine care ar putea afecta capacitatea de judecată profesională sau prestigiul profesiei medicale, indiferent de contextul în care acestea se manifestă.

ARTICOLUL 3
Definiţii

În înţelesul prezentului cod, următoarele noţiuni sunt definite astfel:
a) diligenţă - standard de conduită al medicului, constând în exercitarea profesiei cu responsabilitate, atenţie, profesionalism şi prudenţă, fără obligaţia de a garanta vindecarea pacientului;
b) clauză de conştiinţă - dreptul medicului de a refuza un act profesional contrar convingerilor sale morale, religioase sau etice, fără a pune în pericol viaţa ori sănătatea pacientului, fără a încălca prevederile legale aplicabile şi drepturile pacientului, cu condiţia asigurării continuităţii îngrijirilor medicale.

CAPITOLUL II
Principii fundamentale ale exercitării profesiei de medic

ARTICOLUL 4
Scopul şi rolul profesiei medicale

Întreaga activitate profesională a medicului este dedicată apărării vieţii, sănătăţii şi integrităţii fizice şi psihice ale fiinţei umane.

ARTICOLUL 5
Nediscriminarea

Actul profesional şi întreaga activitate a medicului se vor exercita fără discriminare.

ARTICOLUL 6
Respectarea demnităţii fiinţei umane

(1) În toate situaţiile, actul medical, în orice formă sau modalitate s-ar desfăşura, se va face cu respectarea demnităţii umane ca valoare fundamentală.
(2) Respectul trebuie să continue şi după decesul pacientului.

ARTICOLUL 7
Primordialitatea interesului şi a binelui fiinţei umane

În deciziile sale profesionale, medicul trebuie să se asigure că viaţa, sănătatea, integritatea fizică şi psihică ale pacientului primează în raport cu interesul societăţii sau al ştiinţei.

ARTICOLUL 8
Obligaţia respectării normelor profesionale şi de conduită

(1) Medicul trebuie să depună diligenţele şi să se asigure că deciziile profesionale şi intervenţiile medico-chirurgicale realizate respectă normele profesionale şi de conduită medicală.
(2) Medicul este obligat să respecte principiul practicării medicinei bazate pe dovezi.

ARTICOLUL 9
Caracterul liberal al profesiei medicale şi independenţa profesională

(1) Medicul îşi apără independenţa profesională şi respinge orice ingerinţă în decizia profesională din raţiuni de rentabilitate economică sau de ordin administrativ.
(2) Medicul va depune diligenţe pentru a optimiza din punct de vedere medical modul de alocare a resurselor disponibile pentru pacienţii săi, pe criterii juste, echitabile şi prudente.
(3) Medicul are dreptul şi obligaţia de a refuza orice dispoziţie administrativă care contravine standardelor medicale, bunelor practici sau siguranţei pacientului, fără a putea fi sancţionat pentru acest refuz justificat.
(4) Medicul are libertatea de a lua deciziile cu caracter medical pe care le consideră necesare pentru prevenţia bolilor, diagnosticarea şi tratarea pacientului, în limitele legii, în acord cu resursele disponibile, standardele de bună practică, ghidurile, protocoalele şi procedurile operaţionale aprobate.
(5) În momentul încheierii unui contract având ca obiect activitatea profesională, medicul se va asigura că prevederile contractuale nu aduc atingere independenţei sale profesionale, calităţii actului medical, legii sau normelor deontologice din prezentul cod.

ARTICOLUL 10
Exerciţiul profesiei medicale şi caracterul necomercial al actului medical

(1) Profesia medicală nu poate fi practicată exclusiv ca o afacere/activitate comercială.
(2) Exercitarea profesiei medicale are un caracter ştiinţific, umanitar şi etic, fiind orientată spre interesul pacientului, şi nu urmăreşte doar obţinerea unui câştig financiar ca scop principal.
(3) Sunt interzise comportamentele care denaturează relaţia medicală în una comercială.

ARTICOLUL 11
Caracterul relaţiei medic-pacient

Relaţia medic-pacient este exclusiv profesională şi are la bază competenţa medicului şi respectarea de către pacient a recomandărilor medicale, în urma consimţământului informat.

ARTICOLUL 12
Obligaţia diligenţei de mijloace

(1) Medicul îşi dedică întreaga ştiinţă şi pricepere sănătăţii pacientului său.
(2) Medicul va depune diligenţe pentru a maximiza beneficiul medical pentru pacient, în funcţie de situaţia medicală a acestuia, competenţa medicului curant şi de resursele disponibile.
(3) Medicul are obligaţia să facă demersurile necesare şi posibile pentru a facilita transferul către altă unitate medicală, atunci când consideră că este în beneficiul pacientului.
(4) Medicul nu garantează niciodată rezultatul actului medical.

ARTICOLUL 13
Principiul specializării profesionale

(1) Medicul îşi exercită profesia potrivit specialităţii şi competenţelor sale dobândite şi atestate conform legii.
(2) În cazul unor urgenţe medico-chirurgicale ameninţătoare de viaţă, medicul îşi poate depăşi competenţa, indiferent de specialitate, până când un cadru medical cu specializare adecvată preia îngrijirea bolnavului.
(3) Medicului îi este interzis să exprime opinii negative despre actul medical efectuat anterior de un confrate, cu excepţia situaţiilor în care este solicitat să exprime o opinie de specialitate în condiţiile legii.

ARTICOLUL 14
Principiul medicinei bazate pe dovezi ştiinţifice

Medicii au obligaţia de a respecta principiul medicinei bazate pe dovezi ştiinţifice, precum şi de a promova opinii şi mesaje medicale fundamentate pe dovezi ştiinţifice, pe adevăr ştiinţific verificabil, general acceptate şi susţinute de comunitatea medicală academică modernă, în conformitate cu legislaţia în vigoare, în limitele specialităţii şi competenţelor medicale deţinute.

CAPITOLUL III
Reguli generale de comportament în activitatea medicală

ARTICOLUL 15
Respectul faţă de confraţi

(1) Medicul îşi va respecta confraţii în toate împrejurările, având un comportament colegial şi profesional.
(2) Denigrarea sau subminarea publică a colegilor este incompatibilă cu demnitatea profesiei medicale şi constituie faptă nedeontologică.

ARTICOLUL 16
Comportamentul profesional şi etic

(1) Medicul trebuie să fie un model de comportament profesional şi etic, fiind în permanenţă preocupat de creşterea nivelului său profesional, a autorităţii şi prestigiului profesiei medicale.
(2) Medicul are obligaţia să îşi actualizeze permanent cunoştinţele şi pregătirea medicală, prin educaţie medicală continuă acreditată.
(3) Medicul va depune diligenţe pentru a-şi desfăşura activitatea profesională într-o manieră responsabilă pentru sănătatea publică.
(4) Medicul are datoria de a aduce la cunoştinţa organelor competente orice situaţie medicală de care află şi care reprezintă un pericol pentru sănătatea publică.
(5) Medicul are datoria de a optimiza beneficiul terapeutic raportat la riscurile procedurilor medicale şi de a nu expune pacientul unui risc nejustificat.
(6) Medicul are datoria să respecte membrii comunităţii medicale.
(7) Medicul cu atribuţii de control şi evaluare a activităţii unui confrate nu poate oferi opinii sau asistenţă medicală de specialitate pacienţilor medicului controlat sau evaluat şi are obligaţia de a păstra confidenţialitatea datelor la care a primit acces.
(8) Medicul are obligaţia de a fi prudent atunci când se exprimă public asupra informaţiilor medicale, asigurându-se că afirmaţiile pe care le face în legătură cu acestea sunt susţinute de dovezi ştiinţifice.
(9) Medicul nu va profita de pacientul său sau de familia acestuia din punct de vedere financiar, profesional, social.
(10) Angajarea medicului într-o relaţie intimă cu pacientul atât timp cât relaţia medic-pacient este în desfăşurare constituie faptă nedeontologică.
(11) Medicul nu poate accepta niciun fel de avantaje materiale sau morale pentru îndrumarea pacienţilor către alt coleg medic sau către o unitate sanitară publică sau privată.
(12) Medicul nu poate să amâne un tratament, să refuze o metodă de diagnostic sau orice alt serviciu medical (inclusiv terapeutic) în sistemul public sau privat, sub motivul invocării nejustificate a lipsurilor materiale sau de altă natură, şi să îndrepte pacientul către altă structură medicală unde medicul sau afinii săi până la gradul IV au un interes patrimonial sau nepatrimonial.
(13) Cazurile de urgenţă majoră şi urgenţă vitală care sunt transferate către altă structură medicală, sub motivul lipsurilor materiale sau de altă natură, trebuie raportate structurii de control etic local, constituită conform legii la nivelul unităţii sanitare.
(14) Medicul trebuie să evite inducerea în eroare a publicului sub orice formă prin care şi-ar putea atribui în mod fals primatul asupra unor tehnici/proceduri la nivel regional/naţional/internaţional.

ARTICOLUL 17
Limitele angajamentului profesional

(1) Cu excepţia situaţiilor de urgenţe medico-chirurgicale ameninţătoare de viaţă, angajamentul profesional al medicului nu poate depăşi specialitatea şi competenţele sale dobândite şi atestate conform legii, capacitatea tehnică şi dotarea materială ale unităţii sanitare. În aceste situaţii, medicul are obligaţia de a îndruma pacientul

către alţi medici sau alte unităţi sanitare pentru acordarea îngrijirilor medicale adecvate.
(2) În relaţia medic-pacient medicul are datoria de a informa de la început pacientul despre natura şi limitele angajamentului său profesional, urmând ca pe parcursul actului medical să informeze pacientul despre afecţiunea curentă, comorbidităţile existente, planul de tratament şi recuperare.
(3) Medicul are obligaţia de a acorda îngrijiri medicale pacienţilor, fără a-şi pune în pericol propria siguranţă.

ARTICOLUL 18
Diligenţa de informare

Medicul va depune diligenţe ca pacientul sau reprezentantul său legal să primească informaţii corecte, fundamentate ştiinţific, să înţeleagă informaţiile medicale primite, natura şi limitele relaţiei medic-pacient şi ale serviciilor medicale pe care pacientul urmează să le primească.

ARTICOLUL 19
Colaborarea cu alţi profesionişti din domeniul sănătăţii

(1) Interacţiunile profesionale ale medicului cu alţi medici sau profesionişti din domeniul sănătăţii trebuie să fie bazate pe colaborare, sprijin şi respect reciproc, toleranţă şi nediscriminare.
(2) Medicul care îndrumă pacientul către un confrate are datoria de a-i pune la dispoziţie acestuia toate datele medicale de care dispune.
(3) Medicul curant poate să ia în considerare recomandările altor confraţi referitoare la pacient, păstrându-şi în acelaşi timp independenţa profesională.
(4) Comunicarea interdisciplinară trebuie să fie clară, completă şi promptă, asigurând continuitatea şi coerenţa actului medical.

ARTICOLUL 20
Consultul în echipă

(1) Medicul curant poate solicita, în beneficiul pacientului, consultul în echipă, urmând ca pacientul sau reprezentantul său legal să fie informat cu privire la opiniile medicale exprimate. Decizia finală aparţine medicului curant.
(2) În situaţia în care pacientul este evaluat de către o comisie medicală, responsabilitatea profesională revine în egală măsură tuturor membrilor comisiei.

ARTICOLUL 21
Dreptul la o a doua opinie medicală

Medicul curant are datoria de a respecta dreptul pacientului la o a doua opinie medicală.

ARTICOLUL 22
Circumstanţe care pot afecta independenţa profesională

(1) Medicul are datoria de a evita circumstanţele care aduc atingere independenţei sale profesionale.
(2) Circumstanţele, potenţiale sau reale, de natură a afecta independenţa profesională a medicului pot fi:
a) acceptarea situaţiilor care pot afecta îngrijirile medicale acordate pacientului şi necomunicarea acestora către structurile responsabile de corectarea lor;
b) orice înţelegere efectuată între medici, între medic şi farmacist, între medic şi personalul mediu sau auxiliar,

între medic şi orice persoane fizice sau juridice în scopul obţinerii de avantaje patrimoniale şi nepatrimoniale de către medic sau de către afinii săi până la gradul IV.

ARTICOLUL 23
Refuzul acordării serviciilor medicale

(1) Cu excepţia situaţiilor de urgenţe medico-chirurgicale ameninţătoare de viaţă, medicul poate refuza relaţia cu un pacient sau acordarea îngrijirilor medicale în următoarele situaţii:
a) dacă aceasta este de natură să îi afecteze independenţa profesională, imaginea sau nu este conformă cu exercitarea profesiei;
b) dacă un pacient sau aparţinătorii acestuia sunt agresivi verbal şi/sau fizic;
c) dacă pacientul manifestă o atitudine ostilă şi/sau ireverenţioasă faţă de medic;
d) dacă i se solicită efectuarea unui act medical neconform cu valorile sale morale, pe baza clauzei de conştiinţă declarate anual în scris la colegiul teritorial, recomandând pacientului adresarea către un alt medic;
e) dacă pacientul sau reprezentantul său legal solicită efectuarea de acte medicale ilicite sau contrare principiilor etice.
(2) În situaţiile prevăzute la alin. (1) medicul îi va explica pacientului sau reprezentantului său legal motivele refuzului.
(3) Cu excepţia situaţiilor de urgenţe medico-chirurgicale ameninţătoare de viaţă, medicul poate refuza preluarea unui pacient nou doar în situaţiile în care capacitatea sa profesională este depăşită, iar acest lucru ar afecta calitatea îngrijirii. Decizia trebuie să fie justificată medical şi profesional, nu subiectiv sau arbitrar.
(4) Refuzul trebuie exprimat într-un mod respectuos, fără discriminare, şi justificat corespunzător. Ori de câte ori este posibil, medicul va sprijini pacientul în identificarea unei alternative rezonabile pentru preluarea în îngrijire.

ARTICOLUL 24
Practica independentă a profesiei medicale

(1) Medicii cu practică independentă au obligaţia de a afişa tarifele aplicate.
(2) Tarifele sunt stabilite de fiecare medic, cu excepţia serviciilor medicale furnizate în baza unui contract.
(3) Perceperea unor onorarii de succes de către medicii cu practică independentă este interzisă.
(4) Medicul cu practică independentă poate refuza să presteze servicii medicale în cazul neachitării costurilor aferente, cu excepţia urgenţelor medico-chirurgicale ameninţătoare de viaţă.

CAPITOLUL IV
Consimţământul informat

ARTICOLUL 25
Acordarea şi retragerea consimţământului

(1) Cu excepţia situaţiilor prevăzute de lege, orice intervenţie medicală se poate efectua numai după ce pacientul şi-a exprimat consimţământul informat în cunoştinţă de cauză.
(2) Pacientul îşi poate retrage oricând consimţământul informat acordat anterior, până la finalizarea procedurilor. Pacientul are dreptul să refuze sau să oprească o intervenţie medicală, în condiţii de siguranţă, asumându-şi în scris răspunderea pentru decizia sa; consecinţele refuzului sau ale opririi actelor medicale trebuie explicate pacientului şi devin responsabilitatea acestuia.
(3) Dispoziţiile privind retragerea consimţământului sunt valabile şi în ceea ce priveşte consimţământul exprimat

de o altă persoană decât pacientul, în condiţiile legii.

ARTICOLUL 26
Consimţământul în cazul minorilor

(1) În cazul unei intervenţii medicale asupra unui pacient minor, consimţământul pentru efectuarea acesteia se obţine de la reprezentantul său legal, care declară în scris, pe propria răspundere, că deţine această calitate, cu excepţia situaţiilor de urgenţă medico-chirurgicală ameninţătoare de viaţă.
(2) În funcţie de capacitatea sa de înţelegere, pacientul minor trebuie să fie implicat în procesul de luare a deciziilor medicale.
(3) Vârsta legală pentru exprimarea consimţământului informat este de 18 ani.
(4) Minorii îşi pot exprima consimţământul în absenţa părinţilor sau a reprezentantului legal în următoarele cazuri:
a) situaţii de urgenţă, când părinţii sau reprezentantul legal nu pot fi contactaţi, iar minorul are capacitatea de a înţelege situaţia medicală în care se află;
b) situaţii medicale legate de diagnosticul şi/sau tratamentul patologiilor sexuale şi reproductive, la solicitarea expresă a minorului în vârstă de peste 16 ani.

ARTICOLUL 27
Consimţământul în cazul persoanelor fără capacitatea de a consimţi

(1) În cazul în care pacientul major nu are capacitatea de a consimţi la o intervenţie medicală, aceasta se poate efectua doar cu consimţământul reprezentantului său legal, cu excepţia situaţiilor de urgenţă medico-chirurgicală ameninţătoare de viaţă.
(2) Pacientul fără capacitate de a consimţi trebuie să fie implicat în procesul de luare a deciziilor medicale.

ARTICOLUL 28
Informarea în vederea obţinerii consimţământului informat

(1) Medicul are datoria de a furniza pacientului sau, după caz, reprezentantului său legal informaţiile medicale relevante în vederea obţinerii consimţământului informat.
(2) Informaţiile şi modalitatea de furnizare a acestora trebuie să fie adaptate nivelului de înţelegere al pacientului sau, după caz, al reprezentantului său legal.

ARTICOLUL 29
Consimţământul informat în situaţii de urgenţă

(1) În situaţiile de urgenţă medico-chirurgicală în care pacientul nu îşi poate exprima consimţământul informat acesta va fi solicitat unui reprezentant legal, numit, sau rudei celei mai apropiate disponibile, conform prevederilor legale.
(2) Atunci când consimţământul informat nu poate fi obţinut conform legii, de la pacient sau de la reprezentantul legal al acestuia, medicul va soluţiona urgenţa medico-chirurgicală fără a avea consimţământul informat semnat.

CAPITOLUL V
Secretul profesional şi accesul la datele medicale

ARTICOLUL 30
Secretul profesional

Medicul are obligaţia de a păstra secretul profesional şi de a acţiona în acord cu dreptul legal al fiecărei persoane la respectarea vieţii sale private, atât în timpul desfăşurării activităţii medicale, cât şi în afara acesteia, în limitele legii.

ARTICOLUL 31
Limitele obligaţiei de păstrare a secretului profesional

(1) Obligaţia medicului de a păstra secretul profesional este opozabilă faţă de terţi, cu excepţia situaţiilor prevăzute de lege sau la solicitarea pacientului, cu acordul scris al acestuia.
(2) Obligaţia medicului de a păstra secretul profesional persistă şi după ce persoana respectivă a încetat să îi fie pacient sau a decedat, cu excepţia situaţiilor prevăzute de lege.

ARTICOLUL 32
Transmiterea datelor referitoare la sănătatea persoanei

Medicul are obligaţia de a transmite informaţia medicală cu respectarea prevederilor prezentului cod şi a legislaţiei în vigoare.

CAPITOLUL VI
Situaţii speciale în exercitarea profesiei de medic

ARTICOLUL 33
Medicina de catastrofă

(1) Medicina de catastrofă se referă la situaţii de urgenţă de sănătate publică ca urmare a unor epidemii, pandemii, catastrofe, dezastre naturale, accidente cu victime multiple sau a unui război.
(2) În situaţiile prevăzute la alin. (1) medicul poate fi pus în situaţia de a acţiona în condiţiile unor lipsuri de personal, mijloace materiale şi infrastructură, care nu pot fi suplinite corespunzător şi nici corectate în timp util.
(3) În situaţii de catastrofă medicul nu este responsabil pentru consecinţele nefavorabile asupra pacientului, atât timp cât a depus diligenţe pentru a salva viaţa sau integritatea fizică sau psihică a pacientului, raportat la dotările materiale disponibile, specialitatea şi competenţele medicale dobândite.

ARTICOLUL 34
Medicina la sfârşitul vieţii

(1) În cazul pacienţilor la finalul vieţii, medicul, în limitele competenţelor sale, are datoria de a asigura îngrijiri terminale şi paliative fără discriminare pe criterii de vârstă, de diagnostic şi prognostic infaust, în conformitate cu prevederile Ghidului Consiliului European privind îngrijirile la sfârşitul vieţii şi cu legislaţia în vigoare.
(2) Sunt interzise tratamentele inumane sau degradante, precum şi cele care produc un nivel de suferinţă nejustificat.

ARTICOLUL 35

Telemedicina

(1) Practicarea telemedicinei se va face cu respectarea legislaţiei în vigoare.
(2) Atunci când medicul consideră că actul medical la distanţă nu este în beneficiul pacientului are datoria de a recomanda acestuia deplasarea la o unitate medicală sau contactarea serviciului de urgenţă, după caz.
(3) Medicul trebuie să informeze pacientul despre beneficiile şi limitele primirii de îngrijiri medicale la distanţă, să obţină consimţământul informat al pacientului şi să se asigure că este respectată confidenţialitatea.
(4) Medicul are obligaţia de a documenta actul medical realizat prin telemedicină şi de a respecta aceleaşi standarde profesionale aplicabile şi de confidenţialitate ca în cazul consultaţiei acordate într-o unitate medicală.

ARTICOLUL 36
Folosirea inteligenţei artificiale în practica medicală

(1) Medicul poate utiliza inteligenţa artificială, cu respectarea prevederilor legale.
(2) Utilizarea inteligenţei artificiale în deciziile medicale nu poate substitui raţionamentul clinic al medicului şi nu poate declina sau exonera responsabilitatea medicului.

CAPITOLUL VII
Cerinţe la întocmirea documentelor medicale

ARTICOLUL 37
Conformitatea documentelor cu realitatea medicală

(1) Orice activitate medicală se va consemna în documente adecvate înregistrării activităţii respective şi se va finaliza cu un înscris medical.
(2) Documentele eliberate de medic persoanelor fizice şi juridice îndreptăţite vor conţine doar date medicale care atestă realitatea medicală, aşa cum rezultă din informaţiile pe care medicul le deţine în mod legal, asumate sub semnătură olografă sau semnătură electronică extinsă.

CAPITOLUL VIII
Relaţiile colegiale

ARTICOLUL 38
Semnalarea erorilor profesionale

(1) Medicul care ia cunoştinţă despre aspecte care, în opinia sa, ar putea constitui erori profesionale săvârşite de un confrate îşi va informa verbal sau în scris confratele.
(2) Dacă eroarea nu este corectată ori apreciază că nu s-au întreprins toate măsurile adecvate situaţiei, medicul va sesiza colegiul teritorial al medicilor, fără a face publice informaţiile.

ARTICOLUL 39
Primordialitatea concilierii

În orice situaţie litigioasă ori divergenţă în activitatea profesională cu un alt membru al colegiului, înaintea oricărui demers public, este obligatorie procedura de conciliere din cadrul comisiilor de litigii organizate la colegiile teritoriale ale medicilor.

ARTICOLUL 40
Obligaţia de sprijin reciproc şi de loialitate

(1) În toate situaţiile şi împrejurările legate de exercitarea obligaţiilor profesionale medicii îşi vor acorda sprijin reciproc şi vor acţiona cu loialitate unul faţă de celălalt.
(2) Obligaţia de sprijin şi loialitate trebuie să existe şi faţă de CMR.

ARTICOLUL 41
Concurenţa neloială

(1) Este interzisă practicarea concurenţei neloiale în exercitarea activităţii medicale sau în legătură cu aceasta.
(2) Prin concurenţă neloială se înţelege orice acţiune, atitudine sau altă formă de manifestare a medicului, în mod direct sau prin intermediul personalului angajat, al colaboratorilor sau al unor terţe persoane, făcută cu scopul de a menţine sau atrage pacienţi ori de a creşte veniturile obţinute din activitatea medicală în detrimentul altor concurenţi, cum ar fi:
a) deturnarea sau încercarea de deturnare a pacienţilor prin discreditarea unui confrate;
b) perceperea unor tarife subevaluate în raport cu tarifele practicate sau calitatea prestaţiei, atât din punctul de vedere al prestigiului profesiei, cât şi din punctul de vedere al onestităţii faţă de pacient, cu scopul de a atrage pacienţi ori de a creşte veniturile obţinute din activitatea medicală, în detrimentul altor concurenţi, cu riscul de a oferi servicii la nivel calitativ inferior;
c) atragerea pacienţilor cu avantaje materiale oferite sub orice formă;
d) determinarea pacienţilor de a se adresa unei anumite unităţi medicale sau unui anumit medic prin metode de presiune, publicitate mascată sau înşelătoare;
e) oferirea de avantaje materiale unei persoane fizice sau juridice pentru atragerea pacienţilor;
f) racolarea personalului instruit şi format la un furnizor de servicii medicale concurent;
g) încheierea unui acord ilicit cu alţi medici, farmacişti sau alt personal din domeniul sănătăţii în măsură să afecteze libertatea şi independenţa profesională a medicilor sau în scopul atragerii pacienţilor;
h) orice formă de reclamă comparativă sau nefundamentată ştiinţific.
(3) Este admis serviciul gratuit sau voluntariatul în scopuri filantropice şi nu pentru a menţine sau atrage pacienţi ori pentru a creşte veniturile obţinute din activitatea medicală în detrimentul altor concurenţi.
(4) Atragerea pacienţilor de către medic profitând de mandatul deţinut sau de funcţia administrativă ocupată este interzisă, fiind contrară principiilor fundamentale ale exercitării profesiei.
(5) Exercitarea unei funcţii publice nu trebuie să aducă atingere principiilor de imparţialitate, echitate şi demnitate profesională şi nu poate fi folosită ca mijloc de promovare personală în scopuri medicale sau comerciale.
(6) Este interzis parteneriatul cu terţi din afara sistemului medical în scopul atragerii pacienţilor, prin oferirea de reduceri la achiziţionarea de servicii sau produse de la aceştia, în scopul obţinerii de reduceri sau beneficii într-o anumită unitate medicală.

CAPITOLUL IX
Publicitatea activităţilor medicale

ARTICOLUL 42
Scopul publicităţii

(1) Publicitatea serviciilor medicale are rol exclusiv informativ cu privire la activitatea şi serviciile prestate de medic în unităţile sanitare.
(2) Conţinutul publicitar permis se rezumă exclusiv la următoarele informaţii:
a) serviciile autorizate în condiţiile legii pe care medicul sau echipa medicală le furnizează;
b) specializările, competenţele profesionale, gradele profesionale ale medicului, emise sau recunoscute de Ministerul Sănătăţii în condiţiile legii din România;
c) titlurile ştiinţifice şi academice dobândite sau recunoscute în condiţiile legii din România;
d) curriculum vitae profesional şi academic al medicului;
e) denumirea formei de exercitare a profesiei, denumirea comercială, adresa sediului principal şi secundar;
f) logo, siglă, slogan, care respectă principiile deontologice;
g) toate canalele de comunicare disponibile;
h) imagini şi/sau materiale video care reflectă exclusiv cazuistica proprie, cu respectarea drepturilor pacienţilor;
i) informaţii în vederea educaţiei sanitare a pacientului;
j) orarul de funcţionare.
(3) Publicitatea trebuie să corespundă realităţii şi să nu garanteze obţinerea unui rezultat, să nu conţină informaţii false, nefundamentate ştiinţific ori care ar putea induce publicul în eroare, care ar putea pune în pericol sănătatea publică sau care ar putea afecta imaginea medicului, a profesiei ori reputaţia colegilor.
(4) Medicii trebuie să fie vigilenţi în ceea ce priveşte utilizarea numelui, funcţiei şi declaraţiilor lor. Aceştia nu trebuie să tolereze utilizarea numelui sau a activităţii lor profesionale în scopuri comerciale de către organizaţiile publice sau private în care îşi practică profesia sau cărora le oferă asistenţă.
(5) Publicitatea trebuie să întrunească următoarele condiţii:
a) să respecte drepturile pacienţilor;
b) să fie clară, decentă, onestă, obiectivă, veridică, transparentă, corectă, cu evitarea exprimărilor echivoce şi ambigue ce permit interpretări înşelătoare sau anticoncurenţiale;
c) să nu promită rezultate nerealiste sau garanţia rezultatului, să nu includă afirmaţii înşelătoare conform cărora respectivul serviciu/tratament va vindeca diverse afecţiuni;
d) să nu fie lipsită de respect faţă de profesie şi confraţi;
e) să nu încurajeze contractarea de servicii medicale suplimentare, fără beneficii clinice pentru pacient;
f) să respecte secretul profesional;
g) să respecte principiul "medicinei bazate pe dovezi ştiinţifice", să conţină doar informaţii fundamentate ştiinţific şi să nu promoveze mesaje conspiraţioniste;
h) să respecte reglementările legale, statutare şi deontologice privind profesia de medic, drepturile şi îndatoririle medicilor, drepturile pacienţilor, concurenţa loială şi onestă.
(6) Publicitatea medicală nu poate conţine:
a) menţiuni comparative şi/sau denigratoare şi/sau superlative;
b) nicio referire la funcţii, titluri sau activităţi care nu au legătură cu exercitarea profesiei;
c) prezentarea serviciilor în persoană sau prin intermediar, prin mijloace de comunicare la distanţă, pe adresa de e-mail, la domiciliul ori reşedinţa unei persoane sau într-un loc public;
d) propunerea personalizată de prestări de servicii, fără ca aceasta să fi fost în prealabil solicitată în acest sens;
e) oferirea de consultaţii medicale prin internet sau alte mijloace de comunicare la distanţă, cu excepţia celor reglementate legal;
f) informaţii nefundamentate ştiinţific;
g) informaţii, inclusiv video/audio, ale persoanelor aflate sub tratament în unităţile de asistenţă medicală, fără consimţământul persoanelor în cauză;

h) date cu caracter personal privind starea de sănătate a persoanelor, fără consimţământul acestora.

(7) Medicul nu îşi va asocia imaginea cu oferirea de facilităţi financiare, reduceri de preţuri sau alte avantaje materiale.

ARTICOLUL 43

Mijloacele de publicitate

(1) Principalele mijloace de publicitate care pot fi utilizate sunt:

a) firma;

b) sigla, logoul;

c) corespondenţa profesională şi cărţile de vizită profesionale;

d) pagina de internet (şi/sau pagina în cadrul reţelelor de socializare);

e) participarea la congrese/simpozioane/evenimente/emisiuni TV/radio/în mediul online/alte evenimente pe teme medicale, forme de pregătire adresate medicilor sau publicarea de studii, articole, comentarii şi lucrări ştiinţifice, în scopul furnizării de informaţii medicale şi/sau al schimbului de experienţă şi opinii în beneficiul pacienţilor şi al sănătăţii publice;

f) reclame în mediul online realizate în condiţiile prezentului cod;

g) diseminarea de broşuri ori pliante în scopul promovării serviciilor medicale furnizate, precum şi a importanţei actului medical în scopul asigurării sănătăţii pacientului şi a sănătăţii publice;

h) publicitate stradală, care trebuie să conţină doar elementele prevăzute la art. 42 şi nu poate fi amplasată la o distanţă mai mare de 500 m faţă de unitatea sanitară unde medicul îşi exercită profesia.

(2) Firma trebuie să fie amplasată atât la sediul principal de activitate, cât şi la sediile secundare.

(3) Firma poate să cuprindă următoarele menţiuni: Colegiul Medicilor din România; denumirea formei de exercitare a profesiei, inclusiv numele unităţii sanitare, adresa sediului principal şi/sau secundar (punct de lucru), numele şi prenumele medicului; menţiuni privind specialităţile şi competenţele medicale, gradele profesionale, titlurile ştiinţifice, universitare şi academice.

ARTICOLUL 44

Corespondenţa

(1) Corespondenţa medicului în exercitarea profesiei poate cuprinde, fără a se limita la:

a) numărul de telefon, fax, adresa electronică (e-mail) şi site-ul web;

b) indicarea sediului principal şi, după caz, a sediului/sediilor secundar(e);

c) specialităţile şi atestatele de studii complementare;

d) titlurile ştiinţifice, gradele profesionale şi academice;

e) sigla formei respective de exercitare a profesiei.

(2) Cărţile de vizită profesionale ale medicului care îşi desfăşoară activitatea în cadrul formei respective de exercitare a profesiei pot cuprinde menţiunile permise corespondenţei.

ARTICOLUL 45

Pagina de internet/Pagina în cadrul reţelelor de socializare

(1) Pagina de internet şi/sau pagina în cadrul reţelelor de socializare pot avea ca scop doar informarea publicului în legătură cu activitatea profesională.

(2) Site-ul web/Pagina în cadrul reţelelor de socializare nu poate conţine:

a) referinţe comerciale sau publicitare care nu vizează actul medical şi/sau serviciile oferite de forma de

exercitare a profesiei, cum ar fi: medicamente, dispozitive medicale, suplimente alimentare şi produse cosmetice;

b) hiperlinkuri cu caracter publicitar pentru produse sau servicii, altele decât cele aflate în legătură directă cu profesia de medic;

c) hiperlinkuri care să permită accesul direct sau indirect la site-uri web sau alte pagini de internet al căror conţinut poate fi considerat contrar principiilor etice şi deontologice ale profesiei de medic;

d) informaţii false, nefundamentate ştiinţific, potenţial vătămătoare pentru anumite categorii de pacienţi, contrazise de studiile şi dovezile medicale acumulate.

(3) Prin internet/social media medicul poate comunica informaţii ştiinţifice către public sau alţi profesionişti, în scop educativ sau sanitar, respectând prevederile legale aplicabile, normele profesionale şi obligaţiile deontologice.

ARTICOLUL 46

Participarea la manifestări ştiinţifice medicale sau la publicaţii ştiinţifice

(1) Medicii pot prezenta cazuri clinice/lucrări ştiinţifice în scop educativ sau informativ în cadrul congreselor, simpozioanelor, evenimentelor cu scop medical şi pot publica studii şi articole ştiinţifice, cu respectarea strictă a confidenţialităţii şi identităţii pacientului în condiţiile legii. Orice referire la produse medicamentoase se face numai cu denumirea comună internaţională (DCI).

(2) În cadrul manifestărilor ştiinţifice sau în publicaţiile ştiinţifice medicii au obligaţia de a respecta principiul medicinei bazate pe dovezi ştiinţifice, precum şi de a promova opinii şi mesaje medicale fundamentate pe dovezi ştiinţifice, pe adevăr ştiinţific verificabil, general acceptate şi susţinute de comunitatea medicală academică modernă, cu indicarea sursei informaţiilor, în conformitate cu legislaţia în vigoare, în limitele specialităţii şi competenţelor medicale deţinute.

ARTICOLUL 47

Participarea la emisiuni TV/radio/în mediul online/alte evenimente pe teme medicale

(1) Participarea la emisiuni TV/radio/în mediul online/alte evenimente pe teme medicale este permisă exclusiv în scopul furnizării de informaţii medicale şi/sau al schimbului de experienţă şi opinii în beneficiul exclusiv al pacientului şi al sănătăţii publice.

(2) Prezentările în cadrul acestor evenimente nu vor putea include informaţii comerciale, cum ar fi: prezentări de produse farmaceutice, suplimente alimentare sau aparatură medicală, menţiuni laudative, înşelătoare sau comparative cu alţi confraţi.

(3) Medicii sunt încurajaţi să participe la campanii de informare a publicului în domeniul sănătăţii şi educaţiei pentru sănătate, inclusiv prin intermediul reţelelor de socializare.

(4) În cadrul acestor activităţi medicii vor furniza doar informaţii bazate pe dovezi şi studii ştiinţifice, pe adevăr ştiinţific verificabil, general acceptate şi susţinute de comunitatea medicală academică modernă, în conformitate cu legislaţia în vigoare, în limitele specialităţii şi competenţelor medicale deţinute şi ale dreptului de exercitare a profesiei, fără a-şi putea promova propriile servicii sau serviciile altor entităţi medicale.

ARTICOLUL 48

Reclame în mediul online

(1) Reclamele din mediul online trebuie să respecte prevederile prezentului cod, principiile etice şi deontologice şi reglementările legale în vigoare.

(2) Publicitatea realizată prin acest mijloc trebuie să ofere informaţii precise şi uşor verificabile despre serviciile medicale oferite, fără inducerea în eroare a pacienţilor.
(3) Medicul nu poate participa şi nu îşi poate asocia imaginea sau vocea cu niciun fel de producţie video, audio etc. destinată publicităţii unei unităţi sanitare, indiferent de forma de organizare a acesteia, cu excepţia publicităţii structurii/unităţii medicale publice sau private în care îşi desfăşoară activitatea, pe pagina proprie a acesteia.

ARTICOLUL 49
Publicitatea şi răspunderea disciplinară

(1) Publicitatea realizată cu încălcarea regulilor prevăzute în prezentul cod sau cu acordarea de garanţii privind rezultatul actului medical constituie abatere disciplinară.
(2) Colegiul teritorial al medicilor poate solicita medicului sau formei de exercitare a profesiei să efectueze modificările necesare în cazul în care mijlocul de publicitate utilizat sau garanţiile oferite nu respectă prevederile prezentului cod sau deciziile Consiliului naţional al CMR.
(3) Repetarea abaterii disciplinare sau neconformarea cu deciziile colegiului teritorial emise în conformitate cu alin. (2) constituie o circumstanţă agravantă, care va fi luată în considerare la aplicarea sancţiunii.
(4) În cazul încălcării obligaţiilor stabilite în baza legii, de prezentul cod şi prin deciziile organelor de conducere ale CMR în sarcina formelor de exercitare a profesiei şi a altor furnizori de servicii medicale, răspund disciplinar medicul titular sau asociat al formei de exercitare a profesiei sau, după caz, medicul administrator ori membri ai consiliului de administraţie.
(5) Prevederile privind desfăşurarea publicităţii, conţinutul materialului publicitar şi garanţiile cuprinse în prezentul cod sunt aplicabile medicilor, formelor de exercitare a profesiei şi tuturor unităţilor şi instituţiilor în cadrul cărora medicul desfăşoară activităţi profesionale.

CAPITOLUL X
Cercetarea medicală

ARTICOLUL 50
Principii generale

(1) Orice activitate de cercetare medicală va fi efectuată cu respectarea strictă a principiilor fundamentale ale exercitării profesiei de medic, în respect deplin faţă de fiinţa şi de specia umană şi în condiţiile prevăzute de lege şi normele profesiei medicale.
(2) Medicii care asociază cercetarea cu îngrijirile medicale îşi pot implica pacienţii în studii numai cu acordul pacienţilor sau aparţinătorilor legali/tutorelui, în măsura în care acest lucru este justificat de potenţiala valoare preventivă, diagnostică sau terapeutică a studiilor respective şi doar dacă medicul are motive întemeiate să considere că participarea nu va afecta negativ sănătatea pacientului şi relaţia medic-pacient.
(3) Un studiu clinic intervenţional se poate desfăşura numai dacă drepturile, siguranţa, demnitatea şi bunăstarea participanţilor sunt protejate şi au prioritate faţă de toate celelalte interese, iar studiul este conceput să genereze date fiabile şi solide.

ARTICOLUL 51
Cercetarea pe persoana care are capacitatea de a consimţi

Cercetarea pe persoana care are capacitatea de a consimţi poate fi făcută numai dacă sunt întrunite

următoarele condiţii:
a) riscurile la care sunt supuşi subiecţii nu sunt disproporţionate în comparaţie cu beneficiile potenţiale ale cercetării;
b) proiectul de cercetare a fost avizat de către Comisia Naţională de Bioetică a Medicamentului şi a Dispozitivelor Medicale sau de comisiile etice locale;
c) subiectul cercetării este informat asupra drepturilor sale şi asupra garanţiilor prevăzute prin lege pentru protecţia sa;
d) consimţământul este dat în mod expres, specific, exprimat în mod liber şi consemnat în scris;
e) subiectul cercetării va fi informat despre posibilitatea retragerii consimţământului în orice moment.

ARTICOLUL 52
Cercetarea pe persoana fără capacitatea de a consimţi

(1) Persoana aflată în incapacitate de a consimţi este aceea care, din alte motive decât vârsta legală de dobândire a competenţei pentru a-şi da consimţământul în cunoştinţă de cauză, este incapabilă să îşi dea consimţământul în conformitate cu legislaţia în vigoare.
(2) Adulţii cu incapacităţi pot fi recrutaţi în studiile clinice numai în cazul în care consimţământul a fost obţinut de la un reprezentant legal (care va fi informat despre posibilitatea retragerii consimţământului în orice moment) şi nu pot fi obţinute date cu validitate comparabilă în studiile clinice care implică subiecţii/pacienţii ce sunt competenţi să acorde consimţământul informat.
(3) Cercetarea pe persoana fără capacitatea de a consimţi poate fi făcută numai dacă sunt întrunite cumulativ condiţiile prevăzute la art. 51 lit. a) -c).

ARTICOLUL 53
Cercetarea pe subiecţi minori

(1) Minorii pot fi recrutaţi în studiile clinice numai în cazul în care consimţământul a fost obţinut de la părinţi sau reprezentanţi legali (care vor fi informaţi despre posibilitatea retragerii consimţământului în orice moment) şi în cazul în care studiul poate fi efectuat numai pe minori.
(2) Cercetarea pe subiecţi minori poate fi făcută numai dacă sunt întrunite cumulativ condiţiile prevăzute la art. 51 lit. a) -c) şi dacă minorul în cauză nu are obiecţii.

ARTICOLUL 54
Diligenţa medicului în cercetarea medicală

Medicul este dator să depună diligenţele necesare şi să clarifice toate împrejurările de fapt şi de drept atunci când este implicat într-o activitate de cercetare medicală.

ARTICOLUL 55
Intervenţia asupra persoanei

Nicio persoană nu va putea fi supusă experimentelor, testelor medicale invazive sau noninvazive, tratamentelor sau altor intervenţii în scop de cercetare medicală decât în condiţiile expres şi limitativ prevăzute de lege.

ARTICOLUL 56
Limitări ale cercetării medicale

Sunt contrare scopului şi rolului profesiei de medic următoarele activităţi în domeniul cercetării medicale:
a) orice intervenţie medicală asupra materialelor genetice prin care se urmăreşte modificarea descendenţei unei persoane. Excepţie fac situaţiile care privesc prevenirea şi tratamentul unor maladii genetice, situaţie în care se vor obţine toate autorizările adecvate;
b) orice intervenţie prin care se urmăreşte crearea unei fiinţe umane genetic identică cu altă fiinţă umană vie sau moartă;
c) crearea de embrioni umani în scopuri de cercetare;
d) examinarea caracteristicilor genetice ale unei persoane în alt scop decât medical şi strict în condiţiile şi conform procedurilor legale;
e) orice intervenţie prin care s-ar aduce atingere speciei umane;
f) participarea sau implicarea într-o activitate de identificare a unei persoane pe baza amprentei genetice altfel decât în cadrul unei proceduri judiciare penale ori civile sau în scopuri strict medicale ori de cercetare ştiinţifică, ambele efectuate strict în condiţiile legii;
g) participarea la orice fel de acte care au ca obiect conferirea unei valori patrimoniale corpului uman sau produselor sale, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege.

CAPITOLUL XI
Prelevarea şi transplantul de organe, ţesuturi şi celule de origine umană

ARTICOLUL 57
Prelevarea şi transplantul de organe, ţesuturi şi celule de origine umană de la donatori în viaţă

(1) Prelevarea şi transplantul de organe, ţesuturi şi celule de origine umană de la donatori în viaţă se fac exclusiv în cazurile şi condiţiile prevăzute de lege, cu acordul scris, liber, prealabil şi expres al donatorilor şi numai după ce donatorul a fost informat, în prealabil, asupra riscurilor intervenţiei. În toate cazurile, până în momentul prelevării, donatorul poate reveni asupra consimţământului dat.
(2) În afara cazurilor expres prevăzute de lege, este interzisă prelevarea de organe, ţesuturi şi celule de origine umană de la minori, precum şi de la persoane aflate în viaţă, dar fără capacitatea de a consimţi.

ARTICOLUL 58
Prelevarea de organe, ţesuturi şi celule umane de la persoane declarate în moarte cerebrală

Prelevarea de organe, ţesuturi şi celule umane, în scop terapeutic sau ştiinţific, de la persoane declarate în moarte cerebrală se efectuează numai în condiţiile prevăzute de lege.

CAPITOLUL XII
Principii ale analizării cauzelor deontologice

ARTICOLUL 59
Fapte nedeontologice

(1) Nerespectarea prevederilor prezentului cod constituie faptă nedeontologică şi atrage răspunderea disciplinară a medicului.
(2) Sunt contrare principiilor fundamentale ale exercitării profesiei de medic următoarele acte:
a) încălcarea principiilor fundamentale ale exercitării profesiei de medic;

b) practicarea eutanasiei şi înlesnirea sinuciderii asistate medical;
c) practicarea eugeniei, a clonării umane, precum şi a selecţiei sexului, exceptând patologia genetică legată de sex;
d) utilizarea unor tehnologii genetice nelegiferate;
e) practicarea unei intervenţii mutilante, fără indicaţie medicală;
f) folosirea, invocarea sau inducerea în eroare asupra deţinerii unor titluri profesionale, specialităţi ori competenţe profesionale neconforme cu realitatea;
g) respingerea publică, cu excepţia dezbaterilor ştiinţifice din comunitatea medicală, a unor mijloace de diagnostic, tratament şi profilaxie recunoscute de comunitatea medicală;
h) recomandarea nefundamentată ştiinţific, publică şi individuală, de a efectua sau a refuza unele tratamente şi intervenţii medicale;
i) refuzul acordării serviciilor medicale, cu excepţia situaţiilor prevăzute de lege sau de normele profesiei;
j) abandonarea unei persoane care necesită servicii de urgenţă sau se află în pericol fără asigurarea că aceasta a fost preluată de o unitate medicală sau de un medic ori că beneficiază de condiţii adecvate situaţiei în care se află;
k) folosirea unor/unei dispozitive medicale/aparaturi/proceduri diagnostice/terapeutice nefundamentate ştiinţific sau neacceptate de comunitatea medicală, cu risc pentru pacient sau neaprobate spre a fi utilizate în România, în condiţiile legii;
l) cu excepţia urgenţelor medico-chirurgicale vitale şi a medicinei de catastrofă, exercitarea profesiei medicale în condiţii care ar putea compromite actul profesional;
m) emiterea unui document medical pentru care nu există competenţă profesională;
n) solicitarea sau acceptarea de avantaje necuvenite, în natură sau în bani, pe căi directe sau indirecte, pentru prestarea unui act medical;
o) solicitarea sau acceptarea, în timpul relaţiei medic-pacient, din partea pacientului sau a familiei acestuia de a deveni beneficiarul unor acte de dispoziţie, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege;
p) facilitarea activităţii oricărui prestator ilegal de servicii de sănătate;
q) emiterea unui document medical neconform cu realitatea sau pentru obţinerea unui folos nelegal sau imoral;
r) promovarea în spaţiul public a unor practici, metode sau produse cu caracter medical care nu au fost validate ştiinţific ori nu sunt acceptate de comunitatea medicală modernă, atunci când acestea pot induce în eroare pacienţii şi publicul larg, pot pune în pericol sănătatea publică sau pot scădea încrederea populaţiei în actul medical;
s) utilizarea autorităţii profesionale de medic pentru a acredita informaţii neverificate, pseudoştiinţifice ori contrare cunoştinţelor medicale actuale, nefundamentate pe dovezi ştiinţifice sau pe adevăr ştiinţific verificabil, cu potenţial de a afecta sănătatea publică;
t) formularea sau susţinerea, în spaţiul public sau prin mijloace de comunicare în masă, a unor opinii, teorii ori recomandări lipsite de fundament ştiinţific şi care contravin principiilor medicinei bazate pe dovezi;
u) participarea medicului la activităţi din care să rezulte fraudarea sistemului de sănătate.
(3) Medicilor le este interzis:
a) să se implice în mod direct sau indirect, în scopuri comerciale, în distribuţia de: medicamente, remedii, suplimente alimentare, dispozitive medicale, produse cosmetice, aparatură medicală, alte produse legate de sănătate;
b) să comercializeze medicamente sau alte produse de uz medical sau nemedical;
c) să facă declaraţii publice, în orice formă/mediu de comunicare, care pot avea un impact negativ asupra sănătăţii pacienţilor sau care pot induce teamă, confuzie ori comportamente contrare recomandărilor medicale validate ştiinţific;

d) să emită opinii publice referitoare la aspecte medicale care exced competenţei şi specialităţii lor profesionale, prezentându-le ca fiind avizate sau autorizate;
e) să recurgă la prestigiul conferit de profesia medicală pentru a susţine informaţii nevalidate ştiinţific sau incompatibile cu normele de bună practică medicală.
(4) Exercitarea profesiei de medic este incompatibilă cu calitatea de angajat sau colaborator al unităţilor de producţie ori distribuţie de produse farmaceutice, materiale sanitare, reactivi sau aparatură medicală.

ARTICOLUL 60
Interdicţia exercitării actului medical în spaţii neavizate

Medicilor le este interzis să acorde consultaţii, să elibereze reţete sau să furnizeze consiliere medicală în spaţii neavizate ori în orice alt loc în care se oferă spre vânzare medicamente, produse sau dispozitive medicale pe care aceştia le recomandă, le prescriu sau le utilizează în exercitarea profesiei. Excepţie fac activităţile medicale reglementate prin lege, caravanele medicale sau activităţile medicale organizate, avizate de direcţiile de sănătate publică, precum şi acordarea primului ajutor.

ARTICOLUL 61
Atitudinea medicului pe parcursul desfăşurării anchetei disciplinare

(1) La solicitarea comisiilor colegiului medicilor, medicii cărora le-au fost solicitate date în legătură cu soluţionarea sesizării trebuie să acţioneze cu maximă diligenţă, netergiversând comunicarea datelor solicitate.
(2) În cazul solicitării adresate medicului intimat referitor la date şi informaţii necesare soluţionării cauzei disciplinare, se va indica termenul până la care urmează să se facă comunicarea datelor sau informaţiilor solicitate, cu consecinţa decăderii din dreptul de a le furniza ulterior, în cazul depăşirii nejustificate a termenului stabilit.
(3) Pe parcursul anchetei disciplinare medicul intimat trebuie să aibă o atitudine politicoasă, adecvată, conformă cu statutul de medic, şi să dea dovadă de totală colaborare.
(4) Este interzisă antepronunţarea şi furnizarea de informaţii persoanelor aflate în afara anchetei disciplinare de către medicii implicaţi în desfăşurarea anchetei disciplinare.

ARTICOLUL 62
Conflictul de interese în practica medicală

(1) Medicul are obligaţia de a lua măsuri pentru a evita situaţiile în care interesul personal poate prevala asupra interesului pacientului.
(2) Medicul are obligaţia de a identifica şi de a înlătura orice situaţie reală sau potenţială de conflict de interese apărută în practica medicală, care ar putea influenţa deciziile medicale.